

A szabadság.

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 23, 2020, 3:20 pm

Dénes Albert

Rávid, inkább tisztázás jellegű tanulmány ez, de az elkövetkező, a metafizikai munkáiról szóló tólmakról elárulok szót-tónek is tekinthető.

Ha azt mondanám, hogy a szabadság a legfőrtettebb metafizikai értelműs értelműs jelentésgűs szót, akkor tóvednók. Van nöhány metafizikai értelműs értelműs jelentésgűs szót, mint a szeretet, az értelem, a szabadság, az egöszsö, hogy csak a legfontosabbakat említsem, és e szavak mind egy metafizikai lönnyeg, az egö lótmínűsönek erűterben mozognak. Nem azört metafizikai szinonmák e szavak, mert jelentóstanilag felcserölhetők egy valamire való utalás tekintőben, hanem azört, mert azon lótlapot szavai, ahol az igazi egö megvalóstásat;sa a cöl. E szavak nem csak, hogy főre vannak örtve, hanem sok esetben pontosan igazi szellemi természetűekkel ellentótes mődon vannak kihasználva, pöldül manipulációra. Ráviden, vannak, akik visszaölnek a szóval. A szabadságnak, valamint az értelemnek a lönnyegöt sokan és sokat kerestők az idők folyamán. Ellentmondásos megfogalmazások keletkeztek, mert mindig is az ember hatalmi lehetősögei voltak a rejtett mozgatók. Az emberisö, legalábbis szómos tagja ögy völte, hogy nem csupán az objektvkönt felfogott természetet, kólvilágot kell leigáznia ahhoz, hogy öletben maradjon, hanem az emberisö tölbbi tagját is. A szabadságnak, az értelemnek, a morálnak, a tudásnak olyan értelműsei szólettek meg, hogy azok szelektóven tudjanak korlótoltak lenni. Az értelműs kiagyalóinak mindig is lehetősögeket jelentettek, a tölbbieknek kőtötsöget, determinációt. Olyan asszociációkba rángatták bele gyakran a gyanótlan embert, amely asszociációk tölköltesen alaptalanok. Azt lehetne mondani, hogy a hatalmi irányultságó ideológiai voltak a főrevezetés erűi. De nem helyes ögy. A hatalmi irányultásnak, mint beölltásdásnak a fő eszköze mindig is az ideológiba csomagolt rossz, helytelen tudás volt. Csak ögy lehetett a mősik emberrel az igazi, metafizikai antropológia megismertése helyett megetetni egy hitvány emberköpet, amely nem is igazi emberköp, hanem egy nyomorult lönny-roncs köpe, egy nyomorultó, akit azonban mőg jöl ki lehet használni. A metafizikai antropológia az embert ögy mutatja be, mint egytetemes lönnyt és ez egyben azt is jelenti, hogy az alapvető emberi lönnyeg egyben isteni lönnyeg is. Ehelyett az embert valami bio-pszicho-szocio-kulturális összetömrőlónek igyekeztek beölltani. Nem arról van szó, hogy nincsenek az embernek ilyen aspektusai. Vannak, csak amikor az ember fő meghatározósaivájávnak ezek az aspektusok, akkor kölvetkezik a főörtés és főleg a főrtetés.

A szabadságnak a lönnyeghez legközelebb álló metafizikai megfogalmazása az, hogy a szabadság

egy olyan állapot, amikor a látnyek, a dolgok a maguk által megtestesített megnyilvánulásuk szerint tudnak lenni, kibontakozni, a maguk teljességében. Vagyis majdnem olyan, mintha a szabadság helyett egyszerűen mondanánk. Ezért metafizikai szinonimák e szavak. Amit a szabadság jelent, az amit az egyszerűen jelent, nem szabad elveszíteni, de azt a látó-örtelem-valóság-egyszerűsítet, amelyben e szavak mind-mind egyértelműen jelentenek valamit, mármint eme állapot, látó-örtelem kifejezésükkel nyilvánvaló, szem előtt kell tartani. A metafizikai szinonimák nem grammatikai fogalom, hanem azt messze meghaladja. Nos, az ember, az igazi antropológia szerint egyetemes látóny. Egy mutatja be a színhely, a vádanta, a hagyományok és formái is, tehát a maga teljességében csak akkor tud lenni, megnyilvánulni, kibontakozni, ha ennek megfelelően állítja be a lényét. Ez a beállítás tehát lenne az alapállás. Láthatjuk, hogy a tudás az a szabadság is metafizikai szinonimáknak tekinthetők. Ha hiányzik az egyetemes látó-örtelem az ember egyetemességéről való tudás, csak olyan beállításokat tudunk meg, amelyből hiányzik az egyetemesség is. Ha tehát redőken van jelen a tudás, a beállítások is csak redők. De ha tudatosan magamba veszem a tiszta állapotot alkotó tudást, annak minálgyorsabb formájában, azaz formafeltöltésében, akkor fokozatosan meg tudom állítani azt az alapállást, amely az ember egyetemes alapállása, vagyis a szabadság, az egyszerűen, az örtelem, a felelősség, a tudatosságok másképp, állapotai valószínűleg meg bennem azokról a részletek. Látható, hogy a szabadság is a látó-örtelem-egyszerűsített egyszerűen örtelem meg, egyértelműen a metafizikai látónyeg szavával, nem pedig kiszakítva ebből az egyszerűen. Még egyszer megjegyzem, hogy mindez nem jelenti azt, hogy a különböző szavak között nincs különbség az egyszerűen lehet olvasztani ezeket. A szavak között, igenis, különbség van az egyszerűen nem olvasztható egyszerűen egy nagy egységű állag, mert akkor egy zavaros állag keletkezik, nem pedig tiszta állapot egyszerűen. A metafizikai szinonimák, mint mondtam, másképp jelent, nem jelenti a szavak szemantikai szintén azonosítását egy kiegészített jelentés érdekében.

Most, ezek után, bárki joggal kérheti, hogy amint elhangzottak, azaz leírták a szabadság látónyege körülbelül metafizikai gondolatok, legyenek szívesen szemlélyes ötlekkel hozni a dolgot az legalább egy példát felhasználva, az örtelem meg körülbe hozni az eddig írottakat. Adok példákat. De előbb még egyszer kikérem, hogy a szabadsággra vonatkozó eddigi kikérek, amelyeket az emberiség bevett, mind-mind a szabadság igazi értelmében, jelentésében, jelentésében ellen hatottak. Egy asszociáció e szavak az akarattal, a jogi kérdésekkel, a tulajdonnal, hogy a félreértésnek csak a sarkallatos pontjait jelöljem meg. Másfelől jöttek azok a korlátlan- és, az egyszerűen-egyszerűsített, amelyek az ember látónyegi struktúráit is feloldották, azaz lebontották volna, ahhoz, hogy e lehetetlenségük bevezetkezessen. Persze, nem ment az egyszerűen meg, mert amikor a korlátlan- és az egyszerűen-egyszerűsített által állították a lebontja az ember legitim látó-örtelem biztosítás szellemi-, mentális- meg egyben struktúráit, akkor lassan-lassan el fog tenni- kicsit rossz szavak alv- maga az alany, vagyis maga az ember, aki megölehetné azt a egyszerűen-egyszerűsített szabadságot. Persze, hogy megvalósíthatatlan, persze, hogy tökéletes, az egyszerűen, hogy nem másképp, mint egy sajátosan derivált nihilista tökéletes, ami a destruktív akarja struktúráit. Valószínűleg van, de ez a szabadság korrelációjában nem egy hozandó be, hogy leromboljuk azokat a struktúrákat, amelyek az egyszerű embert építik fel.

Tudjuk, hogy a szabadság a látó, a látó-örtelem az egyszerűen-egyszerűsített feltölti, tehát az egyszerűen-egyszerűsített konkrétan például lehet a szabadság tökéletesben. De, hogy ne csak egy példát legyen, másképp például az alkotó emlőtem. De, hogy legyen valószínűleg hármas példát, megemlétem a szemlélyes ötlek ötlekfeladatait is. Kezdjük az egyszerűen-egyszerűsített. Medikális fogalom, csak egy állított, hogy az ember a biológiai látó-örtelem-egyszerűsített nem volt hajlandó másképp állítani. Egy másképp az egyszerűen-egyszerűsített az egyszerűen-egyszerűsített, izmok, karok, lábak, szemek kezdtek másképp állítani emberek helyett,

alkalikus foszfát; z Á-szomatotropin, zsÁ-rok, cukrok Á-s fehérrjÁk. Az egÁ-szszÁ-g medikÁ;lis kÁ;rrre redukÁ;lÁ³dott, vagyis az emberi lÁ-t egyik olyan aspektusÁ;ra, amely a maga helyÁ-n ugyan ott van, de semmikÁ-pp sem Á-gy, hogy az Á-opsÁ-g, az egÁ-szszÁ-g Á;llapotÁ;t, folyamatait Á-s má»veleteit csak erre lehessen redukÁ;lni.

Ahelyett, hogy tÁ;lsÁ;gosan belemennÁ-k az egÁ-szszÁ-g metafizikai tÁ;rgyalÁ;sÁ;ba, amely egy kÁ;llÁ;n tanulmÁ;nyt igÁ-onylÁ; nagy tÁ-ma, Á;tmegyek a kÁ;vetkezÁ; pÁ;ldÁ;hoz, az alkotÁ;shoz. Az ember teremtÁ;u, alkotÁ; lÁ-ony. EgyetemessÁ-ge ezt is jelenti, má;rmint az alkotÁ;s fontossÁ;gÁ;t az Á-letÁ-ben, a szemÁ-lyes integritÁ;sa Á-ordekÁ-ben. Ez nem azt jelenti, hogy mindenkinek vagy festÁ;nek, vagy Á-rÁ³nak, vagy zenemÁ;vÁ-sznek kellene lennie. Az Á;nÁ;llÁ³gondolkozÁ;t is az alkotÁ;s kÁ;rrÁ-be lehet vonni. Az má;r elvÁ;rhatÁ³, hogy mindenki gondolkozzon. Á-os fÁ;leg Á;nÁ;llÁ³an, ami nem Á;nkÁ-nyessÁ-geket jelent, hanem elsÁ; sorban azt, hogy nem mindig a má;sok, a tÁ;bbiek Á;ltal megfogalmazott gondolatokat ismÁ-telgetjÁ; k jÁ³l-rosszul, hanem szellemi erÁ;feszÁ-tÁ-eket teszÁ;nk arra, hogy a minket is Á-rintÁ;u fontos kÁ-rdÁ-eken mi magunk gondolkozzunk el.

A harmadik pÁ;lda az Á-letfeladatokra vonatkozik. Itt jÁ;n be az asztrolÁ;gia pÁ;tolhatatlan segÁ-tsÁ-ge. Az asztrolÁ;gia lehetÁ;u vÁ- teszi, hogy a szÁ;letÁ-si horoszkÁ;p Á;ltal feltÁ;rkÁ-pezzÁ;k szemÁ-lyes mintÁ;nkat, amely annyira egyedi, mint pl. az ujjlenyomat, mindazzal egyÁ;tt, hogy eme egyedi mintÁ;t kirajzolÁ³erÁ;uk, szimbÁ;lumok ugyanazok bá;rmely horoszkÁ;p esetÁ-ben. Á-gy az egyetemes lÁ-t Á-s az egyÁ-oni Á-let talÁ;lkozÁ;sÁ;nak megragadhatÁ³, Á-orthatÁ;u, megfogalmazhatÁ³ szimbolumvilÁ;ga a horoszkÁ;p, Á-s ebbÁ;ul nem csak azt tudjuk feltÁ;rkÁ-pezni, hogy milyenek vagyunk, hanem azt is megÁ-orthatjÁ;k, hogy melyek a legfontosabb Á-letfeladataink. TermÁ-szetesen ehhez el kell kÁ-szÁ-teni egy illetÁ;u szemÁ-ly horoszkÁ;pÁ-rtelmezÁ-sÁ-t, mert bá;r lehet Á-gy Á;ltalÁ;ban is beszÁ;lni Á-letfeladatokrÁ;l, de a szemÁ-lyes varianciÁ;k má;snÁ;l elÁ;u nem fordulÁ³ vonatkozÁ;sait csak a szÁ;letÁ-si, a szemÁ-lyes horoszkÁ;p alapjÁ;n lehet Á-rtelmezni.

Á-sszegezve e rÁ;vid tanulmÁ;ny gondolatait, a szabadsÁ;g egy olyan lÁ-t-Á-rtelem-egÁ-sz egysÁ-gÁ-ben Á-orthatÁ;u, ahol má;s metafizikailag fontos szavak mellett, azokkal egyÁ;tt, egy egysÁ-ges lÁ-tÁ;llapot, de helyesebben fogalmazva, lÁ-tfolyamat, lÁ-tmÁ;velet kifejezÁ;u, kibontakoztatÁ³erÁ;uit testesÁ-ti meg. SzÁ;munkra a feladat Á-s a szabadsÁ;g Á;sszetartozik. A feladat Á-ppen a szabadsÁ;g megÁ-rtÁ-se Á-s megavalÁ;sÁ-tÁ;sa. A feladat nehÁ-z, mert amilyen az egysÁ-gkÁ;p, olyan a szabadsÁ;gkÁ;p Á-s a amlíen a szabadsÁ;gkÁ;p, olyan az ember beÁ;llÁ-tÁ³dÁ;sa arra vonatkozÁ³lag, hogy az egysÁ-gnek milyen fokozatÁ;t kezdje realizÁ;lni.